

Република Србија
Министарство финансија

БИЛТЕН

СЛУЖБЕНА ОБЈАШЊЕЊА И
СТРУЧНА МИШЉЕЊА ЗА ПРИМЕНУ
ФИНАНСИЈСКИХ ПРОПИСА

Број 11
новембар 2021.
година LXI
ISSN 0354-3242

БИЛТЕН
СЛУЖБЕНА ОБЈАШЊЕЊА И СТРУЧНА МИШЉЕЊА ЗА
ПРИМЕНУ ФИНАНСИЈСКИХ ПРОПИСА

Број 11
новембар 2021.
година LXI
ISSN 0354-3242

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА
БЕОГРАД

Оснивач и издавач
Министарство финансија Републике Србија
Београд, Кнеза Милоша 20
www.mfin.gov.rs

(Оснивачка и издавачка права преузета од Министарства финансија СРЈ на основу
Споразума о преносу оснивачких права бр. 651-01-1/2003)

За издавача
Синиша Мали, министар финансија

Уређивачки одбор
Ана Панчић, др Драган Демировић,
Снежана Карановић, Јасмина Кнежевић

Главни уредник
Ана Панчић
шеф Одсека за односе Министарства са јавношћу

Уредник
Јасмина Кнежевић
jasmina.knezevic@mfin.gov.rs

Редакција
БИЛТЕН Службена објашњења и стручна мишљења
за примену финансијских прописа
Министарство финансија Републике Србије
Кнеза Милоша 20, 11000 Београд
Тел. 011/3642 659

Припрема и штампа
Штампарија Министарства финансија Републике Србије
Београд, Кнеза Милоша 20

Tel. 011/3642 659 bilten@mfin.gov.rs

Билтен излази месечно.
Copyright © 2003-2021 by Министарство финансија Републике Србије
Сва права задржана.

САДРЖАЈ
ЈАВНИ ПРИХОДИ
ПОРЕЗИ

ПОРЕЗ НА ДОДАТУ ВРЕДНОСТ

1. Да ли може да се примени члан 6. став 1. тачка 1) Закона о ПДВ у случају када обвезник ПДВ изврши пренос дела имовине уз накнаду који чине три објекта која користи за давање у закуп трећим лицима? 7
  2. Да ли се накнада коју остварује Комора јавних извршитеља Републике Србије за послове који се односе на одређивање јавних извршитеља којима се подносе предлози за извршење у којима су као извршни дужници назначени директни или индиректни корисници буџетских средстава, урачунава у износ укупног промета за сврху евидентирања за обавезу плаћања ПДВ? 9
  3. Порески третман промета добара и услуга и увоза добара који се врши у оквиру реализације пројекта „Култура за демократију” финансираног донаторским средствима Швајцарске Конфедерације преко Швајцарске агенције за развој и сарадњу, а у складу са ратификованим Споразумом између Савезне Републике Југославије и Швајцарске Конфедерације о техничкој и финансијској помоћи 11
  4. Да ли постоји правни основ за издавање опште потврде о пореском ослобођењу за промет добара и услуга, односно увоз добара који се врши у оквиру реализације одређеног пројекта? 16
-

ПОРЕЗ НА ДОБИТ ПРАВНИХ ЛИЦА

1. Порески третман прихода које оствари нерезидентно правно лице из јурисдикције са преференцијалним пореским системом 21

ПОРЕЗИ НА ИМОВИНУ

1. Да ли постоји законски основ за ослобођење од пореза на пренос апсолутних права код преноса уз накнаду права својине на становима по основу правног посла названог Уговором о откупу станова, према коме је продавац Фондација за решавање стамбених потреба младих научних радника Универзитета у Београду, у име и за рачун Републике Србије, а купци физичка лица која станове који су предмет уговора користе по основу закупа? 23

2. Порески третман наследства потраживања која су констатована и наведена у оставинском решењу, а која су, како се наводи, будућа, неизвесна и спорна 28

ПОРЕЗ НА ДОХОДАК ГРАЂАНА

1. Да ли се по основу уноса средстава - готовине увећава основица пореза на приходе од самосталне делатности у случају када је физичко лице, које је обвезник пореза на приходе од самосталне делатности на стварни приход, користило своја лична средства у пословне сврхе тако што је из личних средстава платило обавезе према добављачима (пољопривредним произвођачима) по основу откупа пољопривредних производа? 31

2. Порески третман прихода који физичко лице оствари по основу уговора о допунском раду од лица које се, у смислу закона који уређује порез на добит правних лица, сматра повезаним лицем с послодавцем 37

АКЦИЗЕ

1. Да ли се течности за пуњење електронских цигарета сматрају дуванским производом, као и којим прописима је регулисан увоз овог производа? 41
2. Остваривања права на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте које привредни субјект користи у транспортне сврхе за превоз ствари (робе) у домаћем и међународном саобраћају, када регистрована претежна делатност у АПР-у није превоз лица и ствари, већ делатност 46.71 - трговина на велико чврстим, течним и гасовитим горивима и сличним производима, при чему предметно привредно друштво поседује све дозволе и лиценце надлежног министарства саобраћаја за обављање делатности транспорта, а деривате нафте купује на пумпама на територији Републике Србије 43
3. Остваривање права на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте који се користе у индустријске сврхе, у конкретном случају - на утрошено лож уље које привредно друштво набавља од НИС-а - гасно уље екстра лако евро ЕЛ - тарифне ознаке номенклатуре ЦТ: 2710 19 47 00, које се користи за загревање масивне пећи, троетажне, за производњу хлеба, пецива, и колача (шифра делатности 10.71 - Производња хлеба, свежег пецива и колача), Сектор Ц - Прерађивачка индустрија..... 46

ФИСКАЛНЕ ПОГОДНОСТИ И ДИРЕКТНА ДАВАЊА ПРИВРЕДНИМ СУБЈЕКТИМА У ПРИВАТНОМ СЕКТОРУ

1. Да ли привредни субјект који је остварио право на уплату директних давања према Уредби и Закључку, а који је смањило број запослених за више од 10% у новембру 2020. године, губи право на сва директна давања? 51
-

---

2. Губљење права на директна давања привредног субјекта који је остварио право на коришћење фискалних погодности и право на уплату директних давања према Уредби, као и право на директна давања према Закључку, а који није смањио број запослених у периоду од 15. марта 2020. године па до истека рока од три месеца од последње исплате директних давања из чл. 9. и 10. Уредбе, већ је број запослених за више од 10% смањио у периоду после истека наведеног рока из Уредбе до истека три месеца од последње исплате директних давања из тач. 1-4. Закључка 53

ФИСКАЛИЗАЦИЈА

1. Иницијатива за примену прописа који ће омогућити издавање електронског фискалног рачуна на бензинској станици, у случају када потрошач процес плаћања на бензинској станици врши електронским путем коришћењем мобилне апликације Drive. Go, која омогућава електронско плаћање без уласка у објекат и одласка на касу по штампани фискални рачун, а да се исти након куповине добије emailом 57

2. Да ли су лица која у оквиру позоришне делатности продају улазнице за позоришне представе дужна да тако остварен промет евидентирају преко електронског фискалног уређаја? 59

ПОДСЕТНИК

Финансијски прописи донети у новембру 2021. године..... 61

Ј А В Н И П Р И Х О Д И

ПОРЕЗИ

ПОРЕЗ НА ДОДАТУ ВРЕДНОСТ

1. Да ли може да се примени члан 6. став 1. тачка 1) Закона о ПДВ у случају када обвезник ПДВ изврши пренос дела имовине уз накнаду који чине три објекта која користи за давање у закуп трећим лицима?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00880/2021-04 од 25.11.2021. год.)

У складу са Законом о порезу на додату вредност („Службени гласник РС”, бр. 84/04, 86/04 - исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14 - др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 1 13/17, 30/18, 72/19 и 153/20, у даљем тексту: Закон) и Правилником о порезу на додату вредност („Службени гласник РС”, бр. 37/21 и 64/21, у даљем тексту: Правилник), када обвезник ПДВ изврши пренос дела имовине, са или без накнаде, или као улог, сматра се да промет добара и услуга није извршен ако предметни део имовине представља пословну целину чијим преносом се стицаоцу омогућава самостално обављање делатности, уз испуњење прописаних услова: да је стицалац предметног дела имовине обвезник ПДВ, односно да тим преносом постаје обвезник ПДВ и да стицалац имовине наставља да обавља исту делатност коју је обављао преносилац. Ако неки од наведених услова није испуњен, испорука сваког добра у имовини која се преноси, односно свака услуга која се пружа преносом имовине сматра се посебним прометом у складу са Законом. Испуњеност

услова за примену члана 6. став 1. тачка 1) Закона утврђује се на дан преноса дела имовине.

Сагласно наведеном, у случају када обвезник ПДВ изврши пренос дела имовине уз накнаду који, у конкретном случају, чине три објекта која користи за давање у закуп трећим лицима, на пренос тог дела имовине - пословне целине примењује се члан 6. став 1. тачка 1) Закона (што значи да се ПДВ не обрачунава и не плаћа), тј. сматра се да промет тих објеката није извршен, ако је стицалац тих објеката - пословне целине обвезник ПДВ или преносом те пословне целине постаје обвезник ПДВ и ако наставља да обавља исту делатност коју је обављао преносилац (делатност давања у закуп).

***

Одредбом члана 3. Закона прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Према одредби члана 4. став 8. Закона, код преноса целокупне или дела имовине, са или без накнаде, или као улог, испорука сваког добра у имовини која се преноси сматра се посебним прометом.

Одредбом члана 6. став 1. тачка 1) Закона прописано је да се сматра да промет добара и услуга, у смислу овог закона, није извршен код преноса целокупне или дела имовине, са или без накнаде, или као улог, ако је стицалац порески обвезник или тим преносом постане порески обвезник и ако продужи да обавља исту делатност.

Делом имовине из става 1. тачка 1) овог члана сматра се целина којом се омогућава самостално обављање делатности стицаоца дела имовине (члан 6. став 2. Закона).

Код преноса целокупне или дела имовине из става 1. тачка 1) овог члана сматра се да стицалац ступа на место преносиоца (члан 6. став 3. Закона).

Сагласно одредбама члана 13. став 1. Правилника, пренос дела имовине код којег се, у смислу члана 6. став 1. тачка 1) Закона, сматра да промет добара и услуга није извршен је пренос дела имовине као пословне целине код:

- 1) статусне промене привредног друштва, у складу са законом којим се уређују привредна друштва;
- 2) продаје, улагања, односно бестеретног давања;
- 3) наслеђивања.

Пословном целином, у смислу става 1. овог члана, сматра се целина чијим се преносом стицаоцу омогућава самостално обављање делатности коју је обављао преносилац (став 2. истог члана Правилника).

2. Да ли се накнада коју остварује Комора јавних извршитеља Републике Србије за послове који се односе на одређивање јавних извршитеља којима се подносе предлози за извршење у којима су као извршни дужници назначени директни или индиректни корисници буџетских средстава, урачунава у износ укупног промета за сврху евидентирања за обавезу плаћања ПДВ?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-1199/2021-04 од 23.11.2021. год.)

Лице које не обавља делатност - трајну активност у циљу остваривања прихода, у конкретном случају Комора јавних извршитеља Републике Србије (у даљем тексту: Комора јавних

извршитеља), није порески обвезник у складу са Законом о порезу на додату вредност („Службени гласник РС”, бр. 84/04, 86/04 - исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14 - др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17, 30/18, 72/19 и 153/20, у даљем тексту: Закон) за послове који се односе на одређивање јавних извршитеља којима се подносе предлози за извршење у којима су као извршни дужници назначени директни или индиректни корисници буџетских средстава. Наведене послове Комора јавних извршитеља обавља на основу Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС”, бр. 106/15, 106/16 - аутентично тумачење, 113/17 - аутентично тумачење и 54/19). С тим у вези, накнада коју по основу обављања тих послова оствари Комора јавних извршитеља, не урачунава се у износ укупног промета за сврху евидентирања за обавезу плаћања ПДВ у складу са Законом.

***

Одредбама члана 3. Закона прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (члан 5. став 1. Закона).

Одредбом члана 8. став 1. Закона прописано је да је порески обвезник (у даљем тексту: обвезник) лице, укључујући и лице које у Републици нема седиште, односно пребивалиште (у даљем тексту: страном лице), које самостално обавља промет добара и услуга, у оквиру обављања делатности.

Делатност из става 1. овог члана је трајна активност произвођача, трговца или пружаоца услуга у циљу остваривања прихода, укључујући и делатности експлоатације природних

богатстава, пољопривреде, шумарства и самосталних занимања (став 2. истог члана Закона).

3. Порески третман промета добара и услуга и увоза добара који се врши у оквиру реализације пројекта „Култура за демократију” финансираног донаторским средствима Швајцарске Конфедерације преко Швајцарске агенције за развој и сарадњу, а у складу са ратификованим Споразумом између Савезне Републике Југославије и Швајцарске Конфедерације о техничкој и финансијској помоћи

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-01-00259/2021-04 од 18.11.2021. год.)

Одредбом члана 24. став 1. тачка 16а) Закона о порезу на додату вредност („Службени гласник РС”, бр. 84/04, 86/04 – исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17, 30/18, 72/19 и 153/20, у даљем тексту: Закон) прописано је пореско ослобођење са правом на одбитак претходног пореза, тј. да се ПДВ не плаћа на промет добара и услуга који се врши у складу са уговорима о донацији закљученим са државном заједницом Србија и Црна Гора, односно Републиком, ако је тим уговором предвиђено да се из добијених новчаних средства неће плаћати трошкови пореза, у делу који се финансира добијеним новчаним средствима осим ако ратификованим међународним уговором није друкчије предвиђено.

Према одредби члана 26. тачка 1) Закона, ПДВ се не плаћа на увоз добара чији промет је у складу са чланом 24. став 1. тач. 5), 10), 11) и 13)-16г) и чланом 25. став 1. тач. 1) и 2) и став 2. тач. 5) и 10) овог закона ослобођен ПДВ.

Процедура за остваривање пореског ослобођења прописана је Правилником о порезу на додату вредност („Службени гласник РС”, бр. 37/21 и 64/21, у даљем тексту: Правилник).

У складу са наведеним, на промет добара и услуга и увоз добара који се, у оквиру реализације пројекта „Култура за демократију” финансираног донаторским средствима Швајцарске Конфедерације преко Швајцарске агенције за развој и сарадњу, а у складу са ратификованим Споразумом између Савезне Републике Југославије и Швајцарске Конфедерације о техничкој и финансијској помоћи („Службени лист СЦГ - Међународни уговори“, бр. 6/03 у даљем тексту: Споразум), врши имплементарном партнеру донатора - Фондацији Hartefakt Fond, ПДВ се не обрачунава и не плаћа, имајући у виду да је у члану 5. став 5.2 тач. а) и б) Споразума предвиђено изузеће од плаћања пореза за опрему, услуге, возила и материјал добијене од Швајцарске владе у оквиру овог Споразума, као и за њихов привремени или трајни увоз. Пореско ослобођење може се остварити у складу са процедуром прописаном Правилником.

***

Одредбама члана 3. Закона прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Према одредби члана 5. став 1. Закона, промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона.

Увоз је сваки унос добара у царинско подручје Републике (члан 7. Закона).

Одредбом члана 24. став 1. тачка 16а) Закона прописано је да се ПДВ не плаћа на промет добара и услуга који се врши у складу са уговорима о донацији закљученим са државном заједницом Србија и

Црна Гора, односно Републиком, ако је тим уговором предвиђено да се из добијених новчаних средстава неће плаћати трошкови пореза, у делу који се финансира добијеним новчаним средствима осим ако ратификованим међународним уговором није друкчије предвиђено.

Према одредби члана 26. тачка 1) Закона, ПДВ се не плаћа на увоз добара чији промет је у складу са чланом 24. став 1. тач. 5), 10), 11) и 13)-16г) и чланом 25. став 1. тач. 1) и 2) и став 2. тач. 5) и 10) овог закона ослобођен ПДВ.

Пореско ослобођење из члана 24. став 1. тачка 16а) Закона, а у складу са одредбом члана 112. став 1. Правилника, за промет добара и услуга, који се врши у складу са уговорима о донацији закљученим са државном заједницом Србија и Црна Гора или са Републиком Србијом, под условом да је тим уговорима предвиђено да се из добијених новчаних средстава неће плаћати трошкови пореза, обвезник може да оствари ако промет добара и услуга непосредно врши:

1) лицу са којим је закључен уговор о донацији, односно лицу које је ангажовано за спровођење одређеног пројекта на територији Републике Србије од стране лица са којим је закључен уговор о донацији (у даљем тексту: имплементарни партнер);

2) лицу које је ангажовано за спровођење одређеног пројекта на територији Републике Србије од стране имплементарног партнера (у даљем тексту: подимплементарни партнер);

3) кориснику новчаних средства која су предмет уговора о донацији, ако су та средства, од стране даваоца донације или имплементарног партнера, непосредно дата кориснику за финансирање одређеног пројекта у Републици Србији, као и кориснику добара или услуга који су предмет уговора о донацији, независно од тога да ли је та добра или услуге платио давалац донације или друго лице;

4) страном лицу које у Републици Србији нема седиште ни сталну пословну јединицу (у даљем тексту: страном лице), а које врши промет добара и услуга кориснику новчаних средстава, односно

кориснику добара и услуга из тачке 3) овог става (у даљем тексту: корисник донације), у оквиру пројекта који је предмет донације;

5) у својству имплементарног партнера из тачке 1) овог става, односно у својству корисника новчаних средстава из тачке 3) овог става кориснику добара и услуга, у случају када плаћање за та добра и услуге није непосредно извршио давалац донације нити корисник добара и услуга.

Имплементарни партнер доставља Пореској управи доказ да је у својству имплементарног партнера ангажован од стране даваоца донације, списак подимплементарних партнера, списак корисника донације и уговоре закључене са подимплементарним партнерима, односно корисницима донације (члан 112. став 4. Правилника).

Документација из ст. 3, 6, 7. и 8. овог члана доставља се у папирном или електронском облику, а документација из ст. 4, 5. и 9. овог члана у електронском облику преко портала Пореске управе (члан 112. став 10. Правилника).

Одредбом члана 113. став 1. Правилника прописано је да пореско ослобођење из члана 112. став 1. тач. 1) и 2) овог правилника обвезник ПДВ који врши промет, односно имплементарни партнер или подимплементарни партнер који је за тај промет порески дужник у складу са Законом може да оствари ако поседује документ којим се потврђује да је промет добара и услуга према уговору о донацији ослобођен пореза (у даљем тексту: потврда о пореском ослобођењу за донације), који попуњава, потписује, оверава и издаје овлашћено лице имплементарног, односно подимплементарног партнера, и који доставља Пореској управи на оверу.

Према одредби члана 113. став 2. Правилника, одговорно лице имплементарног, односно подимплементарног партнера, дужно је да, пре издавања прве потврде о пореском ослобођењу за донације, Пореској управи достави податке о лицима овлашћеним за издавање потврда о пореском ослобођењу за донације, као и обавештење о променама лица којима је дато ово овлашћење, у року од 15 дана од дана настанка промене.

Одредбама члана 113. став 3. Правилника прописано је да потврда о пореском ослобођењу за донације из става 1. овог члана садржи:

- 1) назив, адресу и ПИБ имплементарног, односно подимплементарног партнера;
- 2) број и датум потврде;
- 3) назив и број уговора о донацији ако је уговор заведен под одређеним бројем, као и назив и вредност пројекта;
- 4) назив, адресу и ПИБ обвезника ПДВ који врши промет добара или услуга уз пореско ослобођење ако је обвезник ПДВ порески дужник за тај промет;
- 5) назив, адресу и ПИБ обвезника ПДВ који врши промет добара и услуга, као и напомену да је имплементарни, односно подимплементарни партнер порески дужник у складу са Законом за тај промет добара и услуга;
- 6) вредност промета добара и услуга по предрачуноу, односно износ новчаних средстава која ће бити авансно уплаћена;
- 7) потпис овлашћеног лица имплементарног, односно подимплементарног партнера;
- 8) број и датум овере од стране Пореске управе.

Пореска управа проверава испуњеност услова за остваривање пореског ослобођења и ако су ти услови испуњени, оверава потврду о пореском ослобођењу за донације и доставља је имплементарном, односно подимплементарном партнеру (члан 113. став 4. Правилника).

Имплементарни, односно подимплементарни партнер доставља обвезнику оверену потврду из става 4. овог члана (члан 113. став 5. Правилника).

Документација из ст. 1. и 2. овог члана доставља се у електронском облику преко портала Пореске управе, потврда из става 4. овог члана у електронском облику, а потврда из става 5. овог члана у папирном или електронском облику (члан 113. став 6. Правилника).

Према одредби члана 116. став 1. Правилника, ако се по основу уговора о донацији из члана 24. став 1. тачка 16а) Закона врши увоз добара у Републику Србију, лице овлашћено за издавање потврда о пореском ослобођењу за донације издаје посебну потврду за увоз добара, на захтев пореског дужника.

Потврда из става 1. овог члана, уместо података прописаних чланом 113. став 3. тач. 4)-б), односно чланом 114. став 4. тач. 5)-7) овог правилника, садржи податке о називу, адреси и ПИБ-у лица за које се врши увоз добара, односно лица које може да оствари пореско ослобођење у складу са чланом 24. став 1. тачка 16а) Закона, као и вредности добара која се увозе исказаној у рачуну иностраног испоручиоца (став 2. истог члана Правилника).

4. Да ли постоји правни основ за издавање опште потврде о пореском ослобођењу за промет добара и услуга, односно увоз добара који се врши у оквиру реализације одређеног пројекта?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-23/2021-04 од 01.11.2021. год.)

Према Закону о порезу на додату вредност („Службени гласник РС”, бр. 84/04, 86/04 – исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17, 30/18, 72/19 и 153/20, у даљем тексту: Закон) и Правилнику о порезу на додату вредност („Службени гласник РС“, бр. 37/21 и 64/21, у даљем тексту: Правилник), не постоји правни основ за издавање опште потврде о пореском ослобођењу за промет добара и услуга, односно увоз добара који се врши у оквиру реализације одређеног пројекта.

Наиме, одредбом члана 24. став 1. тачка 16в) Закона прописано је пореско ослобођење са правом на одбитак претходног пореза, тј. да се ПДВ не плаћа на промет добара и услуга који се врши на основу међународних уговора, ако је тим уговорима

предвиђено пореско ослобођење, осим међународних уговора из тач. 16а) и 16б) овог става.

У складу са одредбом члана 26. тачка 1) Закона, ПДВ се не плаћа на увоз добара чији је промет у складу са чланом 24. став 1. тач. 5), 10), 11) и 13)-16г) и чланом 25. став 1. тач. 1) и 2) и став 2. тач. 5) и 10) овог закона ослобођен ПДВ.

Начин и поступак остваривања наведеног пореског ослобођења уређени су Правилником.

Према одредби члана 122. став 1. Правилника, пореско ослобођење из члана 24. став 1. тачка 16в) Закона односи се на промет добара и услуга који се врши у складу са међународним уговором, под условом да је тим уговором предвиђено пореско ослобођење, осим уговора из члана 24. став 1. тач. 16а) и 16б) Закона (у даљем тексту: међународни уговор), закљученим између:

- 1) државне заједнице Србија и Црна Гора или Републике Србије и међународне организације;
- 2) државне заједнице Србија и Црна Гора или Републике Србије и друге државе.

Републички орган чији је функционер у име Републике Србије закључио међународни уговор, доставља Централи копију закљученог међународног уговора, обавештење о лицима која на основу тог уговора имају право набавке добара и услуга уз пореско ослобођење, са депонованим потписима тих лица, као и обавештење о променама лица којима је дато ово овлашћење, у року од 15 дана од дана настанка промене (став 2. истог члана Правилника).

Документација из става 2. овог члана доставља се у папирном или електронском облику (став 3. истог члана Правилника).

Сагласно одредби члана 123. став 1. Правилника, пореско ослобођење из члана 122. овог правилника, обвезник ПДВ може да оствари за промет добара и услуга који непосредно врши лицу које на основу међународног уговора има право набавке добара и услуга уз пореско ослобођење, под условом да поседује документ којим се потврђује да је промет добара и услуга према међународном уговору

ослобођен ПДВ (у даљем тексту: потврда о пореском ослобођењу за међународни уговор), који попуњава, оверава и издаје Пореска управа.

Када је за промет добара и услуга из става 1. овог члана порески дужник у складу са Законом лице које на основу међународног уговора има право набавке добара и услуга уз пореско ослобођење, пореско ослобођење може да оствари ако поседује потврду о пореском ослобођењу за међународни уговор, коју попуњава, оверава и издаје Пореска управа (став 2. истог члана Правилника).

Према одредби става 3. истог члана Правилника, потврда о пореском ослобођењу за међународни уговор из ст. 1. и 2. овог члана садржи:

- 1) назив и адресу републичког органа чији је функционер у име Републике Србије закључио међународни уговор;
- 2) назив и адресу лица које на основу међународног уговора има право набавке добара и услуга уз пореско ослобођење;
- 3) број и датум потврде;
- 4) назив и број међународног уговора;
- 5) назив, адресу и ПИБ обвезника ПДВ који врши промет добара и услуга уз пореско ослобођење, односно за који је прималац добара и услуга порески дужник у складу са Законом;
- 6) вредност промета добара и услуга по предрачуну, односно износ новчаних средстава која ће бити авансно уплаћена;
- 7) број и датум овере Пореске управе.

Потврда из става 3. овог члана издаје се на захтев лица које на основу међународног уговора има право набавке добара и услуга уз пореско ослобођење, који се подноси Пореској управи (став 4. истог члана Правилника).

У складу са одредбом става 5. истог члана Правилника, захтев из става 4. овог члана садржи:

- 1) назив и адресу републичког органа чији је функционер у име Републике Србије закључио међународни уговор;

- 2) назив и адресу лица које на основу међународног уговора има право набавке добара и услуга уз пореско ослобођење;
- 3) број и датум захтева;
- 4) назив и број међународног уговора;
- 5) назив, адресу и ПИБ обвезника ПДВ који врши промет добара и услуга уз пореско ослобођење, односно за који је прималац добара и услуга порески дужник у складу са Законом;
- 6) вредност промета добара и услуга по предрачуноу, односно износ новчаних средстава која ће бити авансно уплаћена;
- 7) потпис овлашћеног лица за подношење захтева.

Пореска управа проверава испуњеност услова за остваривање пореског ослобођења и ако су ти услови испуњени издаје потврду о пореском ослобођењу из става 3. овог члана и доставља је лицу које на основу међународног уговора има право набавке добара и услуга уз пореско ослобођење (став 6. истог члана Правилника).

Лице које на основу међународног уговора има право набавке добара и услуга уз пореско ослобођење доставља обвезнику потврду из става 6. овог члана (став 7. истог члана Правилника).

Захтев из става 4. овог члана доставља се у електронском облику преко портала Пореске управе, потврда из става 6. овог члана у електронском облику, а потврда из става 7. овог члана у папирном или електронском облику (став 8. истог члана Правилника).

Сагласно одредби члана 124. став 1. Правилника, ако се на основу међународног уговора из члана 24. став 1. тачка 16в) Закона, врши увоз добара у Републику Србију, издавалац потврде о пореском ослобођењу за међународни уговор издаје посебну потврду за увоз добара, на захтев пореског дужника.

Потврда из става 1. овог члана, уместо података прописаних чланом 123. став 3. тач. 5) и 6) овог правилника, садржи податак о вредности добара која се увозе исказаној у рачуну иностраног испоручиоца (став 2. истог члана Правилника).

Према одредби члана 125. Правилника, Пореска управа води евиденцију о достављеним међународним уговорима, укључујући и

копије међународних уговора, лицима која на основу међународних уговора имају право набавке добара и услуга уз пореско ослобођење, као и издатим потврдама о пореском ослобођењу за међународни уговор.

У складу са наведеним, пореско ослобођење из члана 24. став 1. тачка 1бв) Закона може да оствари обвезник ПДВ за промет добара и услуга који непосредно врши лицу које на основу међународног уговора има право набавке добара и услуга уз пореско ослобођење, под условом да поседује потврду о пореском ослобођењу коју попуњава, оверава и издаје Пореска управа. Наведена потврда издаје се на захтев лица које на основу међународног уговора има право набавке добара и услуга уз пореско ослобођење.

Када је реч о увозу добара, пореско ослобођење из члана 26. тачка 1) Закона (које је у вези са пореским ослобођењем из члана 24. став 1. тачка 1бв) Закона) може да се оствари на основу посебне потврде о пореском ослобођењу за увоз добара коју издаје Пореска управа на захтев пореског дужника. С тим у вези, у случају када је за увоз добара порески дужник обвезник ПДВ који за свој промет може остварити пореско ослобођење из члана 24. став 1. тачка 1бв) Закона, тај обвезник ПДВ - порески дужник може остварити и пореско ослобођење за увоз добара из члана 26. тачка 1) Закона (које је у вези са пореским ослобођењем из члана 24. став 1. тачка 1бв) Закона).

Пореско ослобођење за промет добара и услуга из члана 24. став 1. тачка 1бв) Закона не могу да остваре обвезници ПДВ - добављачи обвезника ПДВ који непосредно врши промет лицу које на основу међународног уговора има право набавке добара и услуга уз пореско ослобођење. Такође, ови обвезници ПДВ (добављачи) не могу да остваре ни пореско ослобођење за увоз добара из члана 26. тачка 1) Закона (које је у вези са пореским ослобођењем из члана 24. став 1. тачка 1бв) Закона).

ПОРЕЗ НА ДОБИТ ПРАВНИХ ЛИЦА

1. Порески третман прихода које оствари нерезидентно правно лице из јурисдикције са преференцијалним пореским системом

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-579/2021-04 од 28.5.2021. год.)

Према одредби члана 40. став 1. Закона о порезу на добот правних лица („Службени гласник РС“, бр. 25/01 ... 153/20, у даљем тексту: Закон), уколико међународним уговором о избегавању двоструког опорезивања није друкчије уређено, порез на добит по одбитку по стопи од 20% обрачунава се и плаћа на приходе које оствари нерезидентно правно лице од резидентног правног лица по основу: 1) дивиденди и удела у добити у правном лицу, укључујући и дивиденду из члана 35. овог закона; 2) накнада од ауторског и сродних права и права индустријске својине (у даљем тексту: ауторска накнада); 3) камата; 4) накнада од закупа и подзакупа непокретности и покретних ствари на територији Републике; 5) накнада од услуга истраживања тржишта, рачуноводствених и ревизорских услуга и других услуга из области правног и пословног саветовања, независно од места њиховог пружања или коришћења, односно места где ће бити пружене или коришћене.

У смислу члана 40. став 4. Закона, изузетно од става 1. тог члана, на приходе које оствари нерезидентно правно лице из јурисдикције са преференцијалним пореским системом по основу ауторских накнада, камата, накнада по основу закупа и подзакупа непокретности и покретних ствари на територији Републике, као и накнада по основу услуга, без обзира на место њиховог пружања или коришћења, односно места где ће бити пружене или коришћене, обрачунава се и плаћа порез по одбитку по стопи од 25%.

Сходно наведеној одредби члана 40. став 4. Закона, сматрамо да се приход који нерезидентно правно лице из јурисдикције са преференцијалним пореским системом оствари од резидентног правног лица по основу накнаде за извршену услугу транспорта робе, опорезује порезом по одбитку по стопи од 25%, независно од чињенице што предметна услуга (укључујући и остале елементе, као нпр. закуп вагона који плаћа нерезидентно правно лице пружалац услуге) по својој суштини представља зависни трошак који се укључује у набавну цену робе.

Међутим, када је уговором о купопродаји робе уговорено да нерезидентно правно лице из јурисдикције са преференцијалним пореским системом (као продавац), сходно релевантним прописима, односно међународним правилима у трговачким пословима, сноси трошкове доставе (транспорта) робе до назначене дестинације (у конкретном случају, на територији Републике), као и да се ризик случајне пропасти и оштећења ствари приликом превоза робе преноси са продавца на купца у тренутку истовара робе (на назначеној дестинацији), што значи да купац власништво над робом стиче у моменту преузимања предметне робе, мишљења смо да, у том случају, није настао опорезив догађај у складу са Законом, имајући виду да услуга превоза није ни пружена (резидентном правном лицу) од стране продавца.

ПОРЕЗИ НА ИМОВИНУ

1. Да ли постоји законски основ за ослобођење од пореза на пренос апсолутних права код преноса уз накнаду права својине на становима по основу правног посла названог Уговором о откупу станова, према коме је продавац Фондација за решавање стамбених потреба младих научних радника Универзитета у Београду, у име и за рачун Републике Србије, а купци физичка лица која станове који су предмет уговора користе по основу закупа?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-01220/2021-04 од 30.11.2021. год.)

Према одредби члана 23. став 1. тачка 1) Закона о порезима на имовину („Службени гласник РС“, бр. 26/01, 45/02 - СУС, 80/02, 80/02 - др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12 - УС, 47/13, 68/14 - др. закон, 95/18, 99/18 - УС, 86/19 и 144/20, у даљем тексту: Закон), порез на пренос апсолутних права плаћа се код преноса уз накнаду права својине на непокретности.

Од опорезивања порезом на пренос апсолутних права изузима се пренос, односно стицање апсолутног права из чл. 23. и 24. овог закона на који се плаћа порез на додату вредност, у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност (члан 24а тачка 1) Закона).

Обвезник пореза на пренос апсолутних права је продавац, односно преносилац права из члана 23. став 1. тач. 1), 2) и 4) овог закона (члан 25. став 1. Закона).

Порез на пренос апсолутних права не плаћа се када је обвезник Република Србија, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе (члан 31. став 1. тачка 13) Закона).

Према одредби члана 31а став 1. Закона, порез на пренос апсолутних права не плаћа се на пренос права својине на стану или породичној стамбеној згради (у даљем тексту: стан), односно својинском уделу на стану или породичној стамбеној згради физичком лицу које купује први стан (у даљем тексту: купац првог стана), за површину која за купца првог стана износи до 40 m² и за чланове његовог породичног домаћинства који од 1. јула 2006. године нису имали у својини, односно сусвојини стан на територији Републике Србије до 15 m² по сваком члану (у даљем тексту: одговарајући стан), под условом да:

1) је купац првог стана пунолетни држављанин Републике Србије, са пребивалиштем на територији Републике Србије;

2) купац првог стана од 1. јула 2006. године до дана овере уговора о купопродаји на основу кога купац стиче први стан, није имао у својини, односно сусвојини стан на територији Републике Србије.

Ако купац првог стана купује својински удео на стану, право на пореско ослобођење из става 1. овог члана остварује се у сразмери са својинским уделом у односу на површину до 40 m², односно до 15 m² (члан 31а став 2. Закона).

Породичним домаћинством купца првог стана, у смислу става 1. овог члана, сматра се заједница живота, привређивања и трошења прихода купца првог стана, његовог супружника, купчеве деце, купчевих усвојеника, деце његовог супружника, усвојеника његовог супружника, купчевих родитеља, његових усвојитеља, родитеља његовог супружника, усвојитеља купчевог супружника, са истим пребивалиштем као купац првог стана (члан 31а став 3. Закона).

Ако је површина стана који купац првог стана купује већа од површине одговарајућег стана из става 1. овог члана, порез се плаћа на пренос права својине на разлику површине купљеног и површине одговарајућег стана (члан 31а став 4. Закона).

Према одредби члана 31б став 1. Закона, право на пореско ослобођење у складу са одредбама члана 31а овог закона нема обвезник који право својине на стану преноси:

1) лицу на основу чије прве куповине стана је једном остварено право на рефундацију пореза на додату вредност, у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност, или на пореско ослобођење од плаћања пореза на пренос апсолутних права у складу са одредбама овог става и члана 31а овог закона;

2) члану породичног домаћинства купца првог стана за кога је једном остварено право на рефундацију пореза на додату вредност, у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност, или на пореско ослобођење од плаћања пореза на пренос апсолутних права у складу са одредбама овог става и члана 31а овог закона.

Сагласно члану 4. став 1. и 12. став 1. Одлуке о оснивању фондације за решавање стамбених потреба младих научних радника Универзитета у Београду број 451/2 од 14.06.1995. године, Фондација има статус правног лица, а имовина Фондације може се користити искључиво за решавање стамбених потреба младих научних радника Универзитета у Београду. Према члану 14. те одлуке, право на коришћење средстава Фондације, под условима и на начин утврђен општим актима Фондације, имају искључиво млади научни радници који су запослени у једној од установа Универзитета у Београду и који немају адекватно решено стамбено питање.

Према одредби члана 1. став 1. Уредбе о откупу станова додељених за решавање стамбених потреба истраживача,

наставника, сарадника и уметника („Службени гласник РС”, бр. 19/21, у даљем тексту: Уредба), том уредбом уређује се откуп станова изграђених средствима зајма у складу са потврђеним међународним споразумима по непрофитним ценама, односно по ценама нижим од тржишне, ради решавања стамбених потреба истраживача, наставника и сарадника у институтима и високошколским установама чији је оснивач Република Србија, аутономна покрајина, јединица локалне самоуправе и институтима чији је оснивач Српска академија наука и уметности, као и уметника обухваћених конкурсом Фондације за решавање стамбених потреба младих научних радника Универзитета у Београду.

Сагласно члану 4. став 1. Уредбе, уговор о откупу стана са лицем из члана 2. став 1. Уредбе, по добијеној сагласности Државног правобранилаштва, закључује надлежни орган Фондације и Универзитета.

Према томе, кад се на пренос уз накнаду права својине на стану плаћа порез на додату вредност, у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност, тај пренос није предмет опорезивања порезом на пренос апсолутних права. Стога нема основа да се за тај пренос оствари ослобођење од пореза на пренос апсолутних права.

Кад се на пренос уз накнаду права својине на стану по основу уговора о продаји закљученог између Фондације за решавање стамбених потреба младих научних радника Универзитета у Београду (у даљем тексту: Фондација) и физичког лица - закупца стана не плаћа порез на додату вредност (што је претходно питање у сваком конкретном случају), тај пренос јесте предмет опорезивања порезом на пренос апсолутних права. У том случају, а имајући у

виду да је Фондација правно лице, да има своју имовину и да се та имовина може користити искључиво за решавање стамбених потреба младих научних радника Универзитета у Београду, кад је предмет продаје стан који је у својини Фондације (независно од тога да ли је право својине уписано у катастру у корист Фондације), обвезник пореза на пренос апсолутних права за тај пренос јесте Фондација. Нема законског основа да се на продају стана који врши Фондација, а који је у својини Фондације, оствари пореско ослобођење из члана 31. став 1. тачка 13) Закона (које је прописано за пренос за који је порески обвезник Република Србија, или аутономна покрајина или јединица локалне самоуправе). Међутим, имајући у виду да нико на другога не може пренети више права него што сам има, ако се пренос права својине врши на стану у јавној својини Републике Србије (што подразумева на начин прописан законом којим се уређује јавна својина за отуђење непокретности из јавне својине), при чему је Фондација овлашћена да код продаје тих станова само поступа у име и за рачун Републике Србије, на тај пренос се порез на пренос апсолутних права не плаћа у складу са чланом 31. став 1. тачка 13) Закона, с обзиром на то да је обвезник пореза на пренос апсолутних права Република Србија.

Напомињемо да се, уз испуњење услова прописаних чл. 31а и 31б Закона, може остварити пореско ослобођење ако купац купује први стан по основу уговора који је закључен почев од 8.07.2007. године - за површину која за купца првог стана износи до 40 m² и за чланове његовог породичног домаћинства који од 1. јула 2006. године нису имали у својини, односно сусвојини стан на територији Републике Србије до 15 m² по сваком члану.

Утврђивање пореза на пренос апсолутних права је делатност Пореске управе, која се састоји у предузимању законом прописаних

радњи којима се установљава постојање појединачне пореске обавезе и одређују порески обвезник, пореска основица и износ пореске обавезе. Сходно томе, порески орган утврђује чињенично стање од утицаја на то да ли је конкретан пренос права својине на стану предмет опорезивања порезом на пренос апсолутних права и ако јесте – ко је порески обвезник, колика је пореска основица и износ пореске обавезе, односно да ли су испуњени прописани услови за остваривање пореског ослобођења.

2. Порески третман наследства потраживања која су констатована и наведена у оставинском решењу, а која су, како се наводи, будућа, неизвесна и спорна

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-01123/2021-04 од 10.11.2021. год.)

Према одредби члана 14. став 2. Закона о порезима на имовину („Службени гласник РС“, бр. 26/01, 45/02 – СУС, 80/02, 80/02 – др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12 – УС, 47/13, 68/14 – др. закон, 95/18, 99/18 – УС, 86/19 и 144/20, у даљем тексту: Закон), порез на наслеђе и поклон плаћа се и на наслеђени, односно на поклон примљени:

- 1) готов новац,
- 2) штедни улог;
- 3) депозит у банци;
- 4) новчано потраживање;
- 4а) дигиталну имовину;
- 5) право интелектуалне својине;
- 6) право својине на употребљаваном моторном возилу, употребљаваном пловилу, односно употребљаваном ваздухоплову и другим покретним стварима.

Према одредби члана 14. став 6. тачка 3) Закона, од опорезивања порезом на наслеђе и поклон изузима се наслеђе,

односно поклон, и то новца, права, односно ствари из ст. 2. и 3. тог члана, које наследник наследи, односно поклонопримац прими на поклон, од истог лица, за вредност наслеђа односно поклона, до 100.000 динара у једној календарској години по сваком од тих основа.

Ако је вредност наслеђених, односно на поклон примљених ствари из члана 14. ст. 2. и 3. Закона, од истог лица у једној календарској години, по сваком од тих основа већа од 100.000 динара, од опорезивања се изузима 100.000 динара у тој календарској години по сваком од тих основа (члан 14. став 7. Закона).

Обвезник пореза на наслеђе и поклон који наследи или на поклон прими предмет опорезивања из члана 14. ст. 2. и 3. Закона је резидент Републике Србије, односно фонд из члана 15. став 1. Закона који је уписан у одговарајући регистар у Републици Србији, за предмет који се налази на територији Републике Србије, или у иностранству (члан 15. став 1. Закона).

Основица пореза на наслеђе је тржишна вредност наслеђене имовине, умањена за износ дугова, трошкова и других терета које је обвезник дужан да исплати или на други начин измири из наслеђене имовине, на дан настанка пореске обавезе (члан 16. став 1. Закона).

Према одредби члана 1. ст. 1. и 2. Закона о наслеђивању („Службени гласник РС”, бр. 46/95, 101/03 - УС и 6/15, у даљем тексту: Закон о наслеђивању), наслеђује се заоставштина. Заоставштину чине сва наслеђивању подобна права која су стицаоцу припадала у тренутку смрти.

Најпре се пописује и процењује целокупна имовина коју је оставилац имао у тренутку смрти, заједно са свим његовим завештајним (тестаменталним) располагањима, свим његовим потраживањима, па и оним према неком од наследника, изузев очигледно ненаплативим (члан 48. став 1. Закона о наслеђивању).

Према томе, наслеђе новчаних потраживања, односно како у захтеву наводите „права на потраживањима у складу са потврдама о

датим - позајмлени.м средствима”, које је физичко лице остварило по основу правоснажног решења о наслеђивању заоставштине свог ујака, као оставиоца, предмет је опорезивања порезом на наслеђе и поклон - ако је вредност наслеђених ствари и права из члана 14. став 2. Закона, које је конкретно лице наследило од конкретног оставиоца у једној календарској години преко 100.000 динара.

Напомињемо да чињеница да су наведена новчана потраживања неизвесна и оспоравана од стране дужника и као таква спорна, али нису очигледно ненаплатива, као и да ли ће наследници покренути судске поступке за њихову наплату, није од утицаја на постојање пореске обавезе по основу наслеђа тих потраживања,

С обзиром на то да је утврђивање пореза на наслеђе и поклон делатност Пореске управе, која се састоји у издавању управних аката, односно у предузимању законом прописаних радњи којима се установљава постојање појединачне пореске обавезе и одређују порески обвезник, пореска основица и износ пореске обавезе, чињенично стање од утицаја на постојање и висину обавезе конкретног лица по основу пореза на наслеђе и поклон у сваком конкретном случају утврђује надлежни порески орган.

ПОРЕЗ НА ДОХОДАК ГРАЂАНА

1. Да ли се по основу уноса средстава - готовине увећава основица пореза на приходе од самосталне делатности у случају када је физичко лице, које је обвезник пореза на приходе од самосталне делатности на стварни приход, користило своја лична средства у пословне сврхе тако што је из личних средстава платило обавезе према добављачима (пољопривредним произвођачима) по основу откупа пољопривредних производа?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-856/2021-04 од 02.11.2021. год.)

Одредбом члана 31. став 1. Закона о порезу на доходак грађана („Службени гласник РС”, бр. 24/01, 80/02, 80/02 - др. закон, 135/04, 62/06, 65/06 - исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11 -УС, 93/12, 14/12 - УС, 47/13, 48/13 - исправка, 108/13, 57/14, 68/14 - др. закон, 112/15, 13/17, 95/18, 86/19, 153/20 и 44/21, у даљем тексту: Закон) прописано је да се приходом од самосталне делатности сматра приход остварен од привредних делатности, укључујући и делатности пољопривреде и шумарства, пружањем професионалних и других интелектуалних услуга, као и приход од других делатности, уколико се на тај приход по овом закону порез не плаћа по другом основу. Приходом од самосталне делатности сматра се и приход остварен трајним или сезонским искоришћавањем земљишта у непољопривредне сврхе (вађење песка, шљунка и камења, производња креча, цигле, црепа, ћумура и сл.), инкубаторском производњом живине, као и другим сличним делатностима, независно од тога да ли су као самосталне делатности регистроване код надлежног органа (члан 31. став 2. Закона).

Према одредби члана 32. став 1. Закона, обвезник пореза на приходе од самосталне делатности је физичко лице које остварује приходе обављањем делатности из члана 31. овог закона.

Сагласно одредбама члана 33. ст. 1. и 2. Закона, опорезиви приход од самосталне делатности је опорезива добит, која се утврђује у пореском билансу усклађивањем добити исказане у билансу успеха, сачињеном у складу са прописима којима се уређује рачуноводство за обвезника који је дужан да води двојно књиговодство, односно у складу са прописом из члана 49. овог закона за обвезника који води просто књиговодство, на начин утврђен овим законом.

Одредбом члана 3. тачка 4) Правилника о садржају пореског биланса и другим питањима од значаја за начин утврђивања пореза на доходак грађана на приходе од самосталне делатности („Службени гласник РС”, бр. 23/14, 7/17 и 52/20) прописано је, између осталог, да на редном броју 5. – Улагање личне имовине у пословну имовину, податак се исказује у износу прихода који је по том основу исказан у пословним књигама.

Како се у вези са опорезивањем прихода од самосталне делатности у случају када је физичко лице, које је обвезник пореза на приходе од самосталне делатности на стварни приход, користило своја лична средства у пословне сврхе тако што је из личних средстава платило обавезе према добављачима (пољопривредним произвођачима) по основу откупа пољопривредних производа и новчана средства евидентирао на рачуну 309 – Остали основни капитал, као претходно поставља питање начина евидентирања такве трансакције са становишта прописа којима се уређује рачуноводство, наводимо мишљење које је по том питању дало Министарство финансија – Сектор за финансијски систем:

„Законом о рачуноводству („Службени гласник РС”, бр: 73/19 и 44/2021 – др. закон, у даљем тексту: Закон), који је ступио на снагу 1. јануара 2020. године, уређују се обвезници примене овог закона, разврставање правних лица и предузетника, организација

рачуноводства, рачуноводствене исправе и врсте пословних књига, услови и начин вођења пословних књига, Регистар пружалаца рачуноводствених услуга, признавање и вредновање позиција у финансијским извештајима, састављање, достављање и јавно објављивање финансијских извештаја, годишњег извештаја о пословању, извештаја о корпоративном управљању, извештаји о плаћањима ауторитетима власти и нефинансијско извештавање, Регистар финансијских извештаја, Национална комисија за рачуноводство и надзор над спровођењем одредби овог закона.

Одредбама члана 14. Закона прописано је да правна лица и предузетници пословне промене књиже на рачунима прописаним Контним оквиром и, ако је применљиво, на рачунима насталим рашчлањавањем рачуна који су прописани у Контном оквиру. Сва књижења пословних промена привредна друштва и предузетници врше у складу са Правилником о Контном оквиру и садржини рачуна у Контном оквиру за привредна друштва, задруге и предузетнике („Службени гласник РС”, бр. 89/20), који је у примени почев од састављања финансијских извештаја на дан 31. децембра 2021. године.

У предметном захтеву који нам је достављен, између осталог, је наведено да је порески обвезник, власник занатско трговинско угоститељске радње, обавезе према пољопривредним произвођачима исплатио као физичко лице из личних средстава по основу позајмице (дате предузетничкој радњи), на основу које је у пословним књигама предузетника створена обавеза према власнику.

Иако у предметном захтеву није наведено коју регулативу (МСФИ, МСФИ за МСП или Правилник у смислу члана 26. став 1. Закона) примењује обвезник приликом вођења пословних књига и састављања финансијских извештаја, у наставку указујемо на релевантне одредбе МСФИ, које су од значаја за рачуноводствени третман позајмице оснивача.

У складу са дефиницијом прихода која је прописана у Концептуалном оквиру за финансијско извештавање у параграфу

4.25(a) наведено је да се елементи прихода и расхода дефинишу као што следи:

Приходи су повећања економских користи током обрачунског периода у облику прилива или повећања имовине или смањења обавеза, која имају за резултат пораст капитала који не представља пораст по основу доприноса власника капитала.

Расходи су смањења економских користи током обрачунског периода у облику одлива или смањења имовине или настанка обавеза, која имају за резултат смањење капитала који не представља смањење по основу расподеле власницима капитала.

У параграфу 7. МРС - *Презентација финансијских извештаја* дате су, између осталих, следеће дефиниције:

Власници су имаоци инструмената класификованих као капитал.

Збирни укупни резултат (односно укупни свеобухватни резултат) представља промену капитала током периода која је резултат трансакција и других догађаја, осим оних промена које су резултат трансакција са власницима који делују у својству власника.

Збирни укупни резултат (односно укупни свеобухватни резултат) сачињавају све компоненте „биланса успеха“ и „осталог укупног резултата“.

Остали укупни резултат обухвата ставке прихода и расхода (укључујући и корекције услед рекласификације) које нису признате у билансу успеха како се захтева или дозвољава према другим МСФИ.

У параграфу 106(д) МРС 1 прописано је ентитет приказује извештај о променама на капиталу у складу са захтевима из параграфа 10. Извештај о променама на капиталу укључује, између осталог, и следеће информације:

(д) за сваку компоненту капитала, срањивање књиговодствене вредности на почетку и на крају периода, засебно (као минимум) обелодањујући промене које су резултат:

(и) биланс успеха (добитак или губитак);

(ии) остали укупни резултат; и

(иии) трансакције са власницима који делују у својству власника, приказујући засебно улагања власника и расподеле власницима и промене власничких интереса у зависним ентитетима чија последица није губитак контроле.

Из претходно наведеног произилази да су приходи сва повећања економских користи који за резултат имају пораст капитала, а расходи сва смањења економских користи који за резултат имају смањење капитала - осим оних која су настала по основу доприноса власника капитала, односно расподеле власницима капитала.

Даље, сви приходи и расходи се приказују, односно у складу са МСФИ разврставају на приходе и расходе у Билансу успеха и приходе и расходе, односно добитке и губитке у Осталом укупном резултату / Извештају о осталом резултату.

Из наведеног проистиче да сва повећања и смањења економских користи која су настала по основу доприноса власника капитала, односно расподеле власницима капитала - не представљају приходе и расходе, односно добитке и губитке и не приказују се у оквиру Биланса успеха и Извештаја о осталом резултату, већ представљају засебне промене у оквиру капитала дефинисане као „трансакције са власницима који делују у својству власника”.

Напомињемо да је овде реч о власницима у смислу наведене дефиниције из МРС 1, односно власницима који држе инструменте капитала у смислу МРС 32 - *Финансијски инструменти: презентација*, што најчешће јесу, али не морају увек да буду, власници регистровани у складу са Законом о привредним друштвима („Службени гласник РС”, бр: 36/11, 99/11, 83/14 - др. закон 5/15, 44/18, 95/18 и 91/19).

Имајући у виду да унос средстава (попут готовине коју је позајмио власник у конкретном случају или потраживања, финансијских пласмана, залиха или сталних средстава) без (против) накнаде и обавезе враћања, као и опрост обавеза, представљају повећања економских користи у виду доприноса власника, односно

транзакције са власницима који делују у својству власника - сматрамо да по том основу не настају приходи ни добици ни у Билансу успеха ни у Извештају о осталом резултату, већ да се евидентирају директно у корист одговарајућих ставки капитала.

Уколико се конкретна транзакција региструје као повећање основног капитала у складу са Законом о привредним друштвима - евидентираће се као повећање одговарајућег рачуна основног капитала у складу са Правилником о Контном оквиру и садржини рачуна у Контном оквиру за привредна друштва, задруге и предузетнике („Службени гласник РС”, бр. 89/20), У супротном, евидентираће се као повећање у оквиру одговарајућег рачуна класе 3: Капитал (нпр. рачуна 309 - *Остали основни капитал*, 323 - *Додатне уплате којима се не повећава капитал* или 340 - *Нераспоређени добитак ранијих година*) у складу са усвојеном рачуноводственом политиком предузетника.

На крају, додатно указујемо да је и у ситуацији уколико предузетник приликом састављања финансијских извештаја примењује Правилник о начину признавања, вредновања, презентације и обелодањивања позиција у појединачним финансијским извештајима микро и других правних лица („Службени гласник РС”, бр. 89/20), рачуноводствени третман позајмице оснивача (власника) исти, с обзиром да је одредбама члана 39. став 1. овог правилника прописано да приход представља бруто прилив економских користи у току обрачунског периода који произлази из редовних активности пословног субјекта, када ти приливи имају за последицу повећање капитала, осим повећања капитала које се односи на уплате власника капитала (конкретан случај из предметног захтева).

Напомињемо и да је сагласно члану 43. став 2. Закона, за истинито и поштено приказивање редовног годишњег финансијског извештаја и годишњег извештаја о пословању, односно консолидованог годишњег финансијског извештаја и консолидованог годишњег извештаја о пословању правног лица

прописана колективна одговорност (законског заступника, органа управљања, надзорног органа и лица које саставља финансијске извештаје делујући у оквиру надлежности које су им законом и интерном регулативом правног лица односно предузетника додељени), односно у конкретном случају предузетник је у обавези да састави финансијске извештаје у складу са одговарајућом регулативом, док је крајња одговорност ревизора да потврди, односно изрази мишљење о усклађености тих финансијских извештаја са поменутом регулативом.”

Имајући у виду наведене одредбе Закона и наводе из цитираног мишљења, по основу уноса средстава (у конкретном случају, готовине) без противнакнаде и обавезе враћања, не настају приходи ни добици који се приказују у оквиру Биланса успеха и Извештаја о осталом резултату. Сходно томе, овакви уноси средстава не увећавају основицу пореза на приходе од самосталне делатности.

Указујемо да се, сагласно начелу фактицитета, пореске чињенице утврђују према њиховој економској суштини и у сваком конкретном случају порески орган утврђује чињенично стање од значаја за опредељење пореске обавезе по основу прихода физичког лица.

2. Порески третман прихода који физичко лице оствари по основу уговора о допунском раду од лица које се, у смислу закона који уређује порез на добит правних лица, сматра повезаним лицем с послодавцем

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-965/2021-04 од 01.11.2021. год.)

Одредбом члана 13. став 4. Закона о порезу на доходак грађана („Службени гласник РС”, бр. 24/01, 80/02, 80/02 – др. закон,

135/04, 62/06, 65/06 - исправка, 31/09, 44/09, 8/10, 50/11, 91/11 - УС, 93/12, 114/12 - УС, 47/13, 48/13 - исправка, 108/13, 57/14, 68/14 - др. закон, 112/15, 13/17, 95/18, 86/19, 153/20 и 44/21, у даљем тексту: Закон) прописано је да се зарадом, у смислу овог закона, сматрају и примања која запослени у вези са радом код домаћег послодавца оствари од лица, које се у смислу закона који уређује порез на добит правних лица, сматра повезаним лицем с послодавцем (у даљем тексту: повезано лице).

Одредбом члана 85. став 1. тачка 3) Закона прописано је да се осталим приходима, у смислу овог закона, сматрају и други приходи који по својој природи чине доходак физичког лица, а нарочито приходи по основу допунског рада.

Обвезник пореза на друге приходе је физичко лице које оствари приходе из става 1. овог члана (члан 85. став 2. Закона),

Пореску основицу чини опорезиви приход као бруто приход умањен за нормиране трошкове у висини од 20% (члан 85. став 3. Закона).

Стопа пореза на остале приходе износи 20% (члан 86. став 1. Закона).

Одредбом члана 99. став 1. тачка 9) Закона прописано је да се по одбитку од сваког појединачно оствареног прихода утврђују и плаћају порези на остале приходе, ако је исплатилац прихода правно лице, предузетник или предузетник паушалац.

Порез по одбитку из члана 99. Закона, за сваког обвезника и за сваки појединачно исплаћени приход, исплатилац обрачунава, обуставља и уплаћује на прописани јединствени уплатни рачун у моменту исплате прихода, у складу са прописима који важе на дан исплате прихода, осим ако овим законом није друкчије прописано (члан 101. Закона).

Одредбом члана 6. тачка 7) Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање („Службени гласник РС“, бр. 84/04, 61/05, 62/06, 5/09, 52/11, 101/11, 47/13, 108/13, 57/14, 68/14 - др. закон, 112/15, 13/17, 95/18, 86/19, 153/20 и 44/21, у даљем тексту: Закон

о доприносима) прописано је да је лице које остварује уговорену накнаду физичко лице које обавља послове по основу уговора о делу, ауторског уговора, уговора о допунском раду и другог уговора или по неком другом основу, а за извршен рад остварује уговорену накнаду, односно накнаду за рад (у даљем тексту: уговорена накнада).

Када осигураник остварује приходе по више различитих основа (радни однос, самостална делатност, уговори и др.), допринос за обавезно пензијско и инвалидско осигурање обрачунава се и плаћа по свим тим основима, до износа највише годишње основице доприноса, у складу са овим законом (члан 12. став 1. Закона о доприносима).

Основица доприноса за лица која остварују уговорену накнаду је опорезиви приход од уговорене накнаде у складу са законом који уређује порез на доходак грађана, сагласно члану 28. Закона о доприносима.

Одредбом члана 44. став 1. тачка 1) Закона о доприносима прописано је да се допринос за обавезно пензијско и инвалидско осигурање плаћа по стопи од 25,5%.

Одредбом члана 202. став 1. Закона о раду („Службени гласник РС”, бр. 24/05, 61/05, 54/09, 32/13, 75/14, 13/17 - УС, 113/17 и 95/18 - др. пропис) прописано је да запослени који ради са пуним радним временом код послодавца може да закључи уговор о допунском раду са другим послодавцем, а највише до једне трећине пуног радног времена.

Уговором о допунском раду утврђује се право на новчану накнаду и друга права и обавезе по основу рада (члан 202. став 2. Закона о раду).

Имајући у виду наведено, приход који физичко лице оствари као уговорену накнаду за извршени рад сагласно уговору о допунском раду, опорезује се као други приход из члана 85. Закона.

Дакле, приход који физичко лице оствари као новчану накнаду за свој рад по основу уговора о допунском раду закљученим

са послодавцем сагласно Закону о раду (у конкретном случају, уговор о допунском раду закључен је са Компанијом код које лице ради највише до једне трећине радног времена без заснивања радног односа, а истовремено је запослено са пуним радним временом код другог послодавца) подлеже плаћању пореза на доходак грађана на друге приходе сагласно члану 85. Закона.

Околност да је физичко лице, које је радно ангажовано по основу уговора о допунском раду, у радном односу код другог послодавца који је повезано лице са послодавцем са којим је закључило уговор о допунском раду (у конкретном случају, са Компанијом), није од значаја за порески третман прихода остварених као новчана накнада за извршени рад сагласно уговору о допунском раду.

Порез на други приход плаћа се по стопи од 20%, која се примењује на пореску основицу, коју чини опорезиви приход као бруто приход умањен за нормиране трошкове у висини од 20%.

На овај приход обрачунава се и плаћа допринос за обавезно пензијско и инвалидско осигурање по стопи од 25,5%, која се примењује на основицу доприноса коју чини опорезиви приход на који се плаћа порез на доходак грађана на други приход. Допринос за обавезно здравствено осигурање се не плаћа јер је лице осигурано по другом основу (у конкретном случају, као запослени).

АКЦИЗЕ

1. Да ли се течности за пушење електронских цигарета сматрају дуванским производом, као и којим прописима је регулисан увоз овог производа?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-01064/2021-04 од 22.11.2021. год.)

Сходно одредби члана 2. став 1. тачка 3) Закона о дувану („Службени гласник РС”, бр. 101/05, 90/07, 95/10, 36/11, 93/12, 108/13, 95/18 и 91/19, у даљем тексту: Закон о дувану) прописано је да су дувански производи производи који по квалитету задовољавају стандарде прописане законом, и то: цигаре и цигарилоси, цигарете, дуван за пушење и остали дувански производи.

Према члану 2. тачка 3) Закона о акцизама („Службени гласник РС”, бр. 22/01, 73/01, 80/02, 80/02 - др. закон, 43/03, 72/03, 43/04, 55/04, 135/04, 46/05, 101/05 - др. закон, 61/07, 5/09, 31/09, 101/10, 43/11, 101/11, 93/12, 47/13, 68/14 - др. закон, 142/14, 55/15, 103/15, 108/16, 30/18, 153/20 и 53/21, у даљем тексту: Закон о акцизама) прописано је да се акцизом опорезују дуванске прерађевине, укључујући и дуванске прерађевине које се при употреби греју али не сагоревају.

Чланом 10. став 1. Закона о акцизама прописано је да се на дуванске прерађевине (цигарете, цигаре, цигарилосе, дуван за пушење и остале дуванске прерађевине) плаћа акциза утврђена одредбама чл. 40а, 40б, 40г и 40д овог закона, а на дуванске прерађевине које се при употреби греју али не сагоревају (несагоревајући дуван) акциза се плаћа у складу са ставом 11. овог члана, осим на дуванске прерађевине које служе за тестирање контроле квалитета производа.

Према ставу 2. наведеног члана Закона о акцизама, прописано је да се цигаретама, цигарама, цигарилосима, дуваном за пушење и осталим дуванским прерађевинама сматрају дуванске прерађевине које се производе и стављају у промет као таква врста прерађевина у складу са законом којим се уређује производња и промет дувана и дуванских прерађевина.

Одредбом члана 14а став 1. Закона о акцизама прописано је да се течностима за пушење електронских цигарета, у смислу овог закона, сматрају производи обухваћени тарифним ознакама номенклатуре ЦТ 3824 99 56 00 и 3824 99 57 00 који приликом коришћења електронске цигарете на предвиђени начин стварају пару за удисање, као и течности за пушење електронских цигарета садржане у електронској цигарети из тарифне ознаке номенклатуре ЦТ 8543 70 70 00 или у деловима електронске цигарете из тарифне ознаке номенклатуре ЦТ 8543 90 00 00.

Сагласно одредби члана 21а Закона о акцизама, обавеза обрачунавања акцизе при увозу акцизних производа настаје даном настанка обавезе обрачунавања увозних дажбина, а акцизу обрачунава надлежни царински орган.

Према томе, у складу са наведеним законским одредбама, течности за пушење електронских цигарета нису предмет регулисања Закона о дувану, те се на исте не примењују посебне одредбе које се односе на стављање у промет дуванских производа у смислу добијања дозвола за стављање у промет од стране Управе за дуван, уписа у одговарајуће регистре, пријављивање малопродајне цене наведеног производа, као и остали услови који су потребни за стављање у промет дуванских производа регулисаних Законом о дувану.

С тим у вези, за стављање у промет течности за пушење електронских цигарета, у конкретном случају, за увоз наведеног

производа, нису прописани посебни услови са аспекта прописа којима се регулише промет дуванских производа, при чему напомињемо да је наведени производ предмет опорезивања акцизом у складу са Законом о акцизама и на овај производ плаћа се акциза у складу са одредбом члана 14а став 2. Закона о акцизама, у зависности од периода примене. Обавеза по основу акцизе на течности за пуњење електронских цигарета при увозу настаје даном настанка обавезе обрачунавања увозних дажбина, а акцизу обрачунава надлежни царински орган.

2. Остваривања права на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте које привредни субјект користи у транспортне сврхе за превоз ствари (робе) у домаћем и међународном саобраћају, када регистрована претежна делатност у АПР-у није превоз лица и ствари, већ делатност 46.71 - трговина на велико чврстим, течним и гасовитим горивима и сличним производима, при чему предметно привредно друштво поседује све дозволе и лиценце надлежног министарства саобраћаја за обављање делатности транспорта, а деривате нафте купује на пумпама на територији Републике Србије (Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00872/2021-04 од 16.11.2021. год.)

Одредбом члана 39а став 1. Закона о акцизама („Службени гласник РС”, бр. 22/01, 73/01, 80/02, 80/02 - др. закон, 43/03, 72/03, 43/04, 55/04, 135/04, 46/05, 101/05 - др. закон, 61/07, 5/09, 31/09, 101/10, 43/11, 101/11, 93/12, 119/12, 47/13, 68/14 - др. закон, 142/14, 55/15, 103/15, 108/16, 30/18, 153/20 и 53/21, у даљем тексту: Закон) прописано је да купац - крајњи корисник који деривате нафте, биогорива и биотечности из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) овог

закона, користи за транспортне сврхе, односно за грејање, може остварити рефакцију плаћене акцизе на те деривате нафте, биогорива и биотечности, под условом да те деривате нафте, биогорива и биотечности набавља од увозника, односно произвођача, да је на те деривате нафте, биогорива и биотечности увозник, односно произвођач платио прописани износ акцизе, да је купац - крајњи корисник платио рачун у коме је исказан обрачунати износ акцизе, а када се ови деривати нафте, биогорива и биотечности продају купцу - крајњем кориснику преко овлашћеног дистрибутера тих деривата нафте, биогорива и биотечности, купац - крајњи корисник остварује право на рефакцију плаћене акцизе под условом да поседује фискални исечак, односно рачун да је платио те деривате нафте, биогорива и биотечности.

Одредбом члана 2. став 1 . Правилника о ближим условима, начину и поступку за остваривање права на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте, биогорива и биотечности из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) Закона о акцизама, који се користе за транспортне сврхе и за грејање („Службени гласник РС”, бр. 112/12, 38/13, 93/13, 111/15, 81/18 и 93/19, у даљем тексту: Правилник) прописано је да право на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте, биогорива и биотечности из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) Закона, може да оствари купац - крајњи корисник који наведене деривате нафте, биогорива и биотечности користи за транспортне сврхе и за грејање.

Према ставу 2. тачка 1) наведеног члана Правилника, рефакција плаћене акцизе из става 1. овог члана, остварује се у зависности од намене за које се деривати нафте, биогорива и биотечности користе, и то за гасна уља, течни нафтни гас и биогорива из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) Закона, која се користе као моторно гориво за транспортне сврхе, остварује лице које обавља делатност превоза лица и ствари у складу са прописима којима се уређује друмски превоз лица и ствари, као и произвођач, увозник, односно

овлашћени дистрибутер истих када их користи за сопствене потребе у транспортне сврхе.

Одредбом члана 5. став 1. тачка 1) Правилника прописано је да лице из члана 2. став 2. тачка 1) овог правилника може да оствари рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте и биогорива из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) Закона, који се као моторно гориво користе за транспортне сврхе ако обавља делатности јавног превоза лица и ствари, као и превоз за сопствене потребе у домаћем и међународном друмском саобраћају, у складу са прописима којима се уређује друмски превоз лица и ствари ако поседује лиценцу за превоз издату од стране министарства надлежног за послове саобраћаја уколико је за обављање превоза законом којим се уређује превоз путника у друмском саобраћају и превоз терета у друмском саобраћају прописана обавеза поседовања лиценце или одобрење надлежног органа локалне самоуправе за обављање ауто такси превоза путника.

Према ставу 2. наведеног члана Правилника, прописано је да рефакцију акцизе из члана 2. став 2. тачка 1) овог правилника, може да оствари домаћи превозник који поседује лиценцу за превоз ако је законом којим се уређује превоз терета у друмском саобраћају и законом којим се уређује превоз путника у друмском саобраћају прописано да је обавезан да поседује лиценцу, и то за деривате нафте, односно биогорива из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) Закона, које је набавио на територији Републике Србије и исте као моторно гориво користио за транспортне сврхе.

У складу са наведним законским и подзаконским одредбама, право на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте, који се као моторно гориво користе за транспортне сврхе, може да оствари лице које обавља делатности јавног превоза лица и ствари у домаћем и међународном друмском саобраћају, укључујући и превоз за сопствене потребе, у складу са прописима којима се

уређује друмски превоз лица и ствари, независно од чињенице која делатност је као претежна уписана у регистар којим се уређује упис у регистар привредних субјеката, при чему је одлуком или другим интерним актом привредног субјекта предвиђено обављање делатности јавног превоза лица и ствари у домаћем и међународном друмском саобраћају. При томе, неопходно је да привредни субјект, поред осталих услова прописаних Законом и Правилником, поседује лиценцу за превоз издату од стране министарства надлежног за послове саобраћаја уколико је за обављање превоза законом којим се уређује превоз путника у друмском саобраћају и превоз терета у друмском саобраћају прописана обавеза поседовања лиценце.

Према томе, у конкретном случају, привредни субјект који је као претежну делатност у Агенцији за привредне регистре уписао делатност 46.71 - трговина на велико чврстим, течним и гасовитим горивима и сличним производима, а обавља и превоз робе у домаћем и међународном саобраћају у складу са прописима којима се уређује друмски превоз робе, мишљења смо да може да оствари право на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте ако исте користи за транспортне сврхе у циљу обављања делатности јавног превоза ствари (робе) у домаћем и међународном друмском саобраћају, уколико испуњава и остале услове прописане Законом и Правилником, при чему напомињемо да надлежни порески орган у сваком конкретном случају утврђује чињенично стање и сходно томе поступа у оквиру своје надлежности.

3. Остваривање права на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте који се користе у индустријске сврхе, у конкретном случају - на утрошено лож уље које привредно друштво набавља од НИС-а - гасно уље екстра лако евро EL - тарифне ознаке номенклатуре ЦТ: 2710 19 47 00,

које се користи за загревање масивне пећи, троетажне, за производњу хлеба, пецива, и колача (шифра делатности 10.71 - Производња хлеба, свежег пецива и колача), Сектор Ц - Прерађивачка индустрија

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00794/2021-04 од 03.11.2021. год.)

Одредбом члана 39б став 1. Закона о акцизама („Службени гласник РС”, бр. 22/01, 73/01, 80/02, 80/02 - др. закон, 43/03, 72/03, 43/04, 55/04, 135/04, 46/05, 101/05 - др. закон, 61/07, 5/09, 31/09, 101/10, 43/11, 101/11, 93/12, 19/12, 47/13, 68/14 - др. закон, 142/14, 55/15, 103/15, 108/16, 30/18, 153/20 и 53/21 , у даљем тексту: Закон) прописано је да купац - крајњи корисник који деривате нафте и биотечности из члана 9. став 1. тач. 3), 4), 5), 6) и 7) овог закона, користи као енергетска горива у производњи електричне и топлотне енергије или у индустријске сврхе, може остварити рефакцију плаћене акцизе на те деривате нафте и биотечности, под условом да те деривате нафте и биотечности набавља од увозника, односно произвођача, да је на те деривате нафте и биотечности увозник, односно произвођач платио прописани износ акцизе и да је купац крајњи корисник платио рачун у коме је исказан обрачунати износ акцизе.

Сагласно ставу 3. наведеног члана Закона, право на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте из члана 9. став 1. тач. 3), 4), 5) и 6) овог закона, који се користе као енергетска горива или као репродукциони материјал за индустријске сврхе, остварује лице које те деривате нафте користи за индустријске сврхе.

Према члану 2. став 1. Правилника о ближим условима, начину и поступку за остваривање права на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте и биотечности из члана 9. став 1. тач. 3), 4), 5), 6) и 7) Закона о акцизама, који се користе као енергетска горива у производњи електричне и топлотне енергије или у индустријске

сврхе („Службени гласник РС”, бр. 38/13, 93/13 111/15, 101/16 и 18/18, у даљем тексту: Правилник), право на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте и биотечности из члана 9. став 1, тач. 3), 4), 5), 6) и 7) Закона, може да оствари купац - крајњи корисник који наведене деривате нафте и биотечности користи као енергетска горива у производњи електричне и топлотне енергије, односно када се наведени деривати нафте користе као енергетско гориво или као репродукциони материјал у процесу производње акцизних, односно неакцизних производа у индустријске сврхе.

Сагласно ставу 2. тачка 2) наведеног члана Правилника, рефакција плаћене акцизе из става 1. овог члана, остварује се у зависности од намене за које се деривати нафте и биотечности користе, и то: за гасна уља из члана 9. став 1. тачка 3) Закона, која се користе као енергетско гориво за индустријске сврхе, као и за керозин, течни нафтни гас и за остале деривате нафте који се добијају од фракција нафте које имају распон дестилације до 380^oC из члана 9. став 1. тач. 4), 5) и 6) Закона, која се користе за индустријске сврхе, односно када се наведени деривати нафте користе као енергетско гориво или као репродукциони материјал у процесу производње акцизних, односно неакцизних производа, остварује лице које те деривате нафте користи за индустријске сврхе.

Према ставу 3. наведеног члана Правилника, право на рефакцију плаћене акцизе из ст. 1. и 2. овог члана, остварује купац - крајњи корисник под условом да те деривате нафте, односно биотечности набавља од увозника, односно произвођача или је сам увозник, односно произвођач тих деривата нафте, односно биотечности, да је на те деривате нафте, односно биотечности увозник, односно произвођач платио прописани износ акцизе и да је купац - крајњи корисник платио рачун у коме је исказан обрачунати износ акцизе.

Право на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте из члана 9. став 1. тач. 3), 4), 5) и 6) Закона, који се користе у индустријске сврхе, према члану 9. Правилника, може да оствари

лице из члана 2. став 2. тачка 2) Правилника, ако деривате нафте користи за индустријске сврхе ако те деривате нафте набавља од увозника, односно произвођача или је сам произвођач, односно увозник тих деривата нафте, под условом да:

1) обавља делатности које су према прописима који уређују класификацију делатности обухваћене секторима Б, Ц и Ф Класификације делатности, у складу са законом;

2) има у власништву, односно под закупом производни погон и инсталисану опрему за обављање регистроване делатности;

3) је на те деривате нафте плаћен прописан износ акцизе у случају када је купац - крајњи корисник увозник, односно произвођач тих деривата нафте који се користе у индустријске сврхе;

4) поседује рачун о извршеној набавци деривата нафте, када исте набавља директно од увозника, односно произвођача деривата нафте из члана 2. став 2. овог правилника;

5) поседује отпремни или други документ о утрошку деривата нафте, у случају када захтев подноси увозник, односно произвођач деривата нафте који се користе за индустријске сврхе;

6) је платио рачун о набавци деривата нафте у коме је исказан обрачунати износ акцизе, ако те деривате нафте набавља од увозника, односно произвођача тих деривата нафте;

7) произведене, односно набављене или увезене деривате нафте користи или ће их користити за индустријске сврхе у оквиру обављања делатности које су према прописима који уређују класификацију делатности обухваћене секторима Б, Ц и Ф Класификације делатности.

Према члану 13. Правилника прописана је Листа гасних уља из члана 9. став 1. тачка 3) Закона која се користе у индустријске сврхе на које се може остварити рефакција плаћене акцизе. Гасна уља која се користе у индустријске сврхе класификована су у складу са прописом којим се уређују технички и други захтеви за течна горива нафтног порекла. Према наведеној Листи гасних уља, гасна уља тарифне ознаке номенклатуре 2710 19 47 00 - остала тешка уља,

гасна уља, за остале сврхе, са садржајем сумпора преко 0,002% по маси, али не преко 0,1% по маси, осим гасног уља из члана 7. став 1. тачка 2) Правилника о техничким и другим захтевима за течна горива нафтног порекла (дизел гориво GASNO ULJE 0,1), спадају у гасна уља на које се може остварити рефакција плаћене акцизе када се користи у индустријске сврхе.

Сходно претходно наведеним законским и подзаконским актима, мишљења смо да привредно друштво „А“, које обавља производњу хлеба, пецива и колача (шифра делатности 10.71 - Производња хлеба, свежег пецива и колача), у оквиру Сектора Ц Прерађивачка индустрија, може остварити рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте -лож уље -гасно уље екстра лако евро ЕЛ - тарифне ознаке номенклатуре ЦТ: 2710 19 47 00 које набавља од НИС-а, а које се користи за загревање масивне пећи, троетажне, за производњу хлеба, пецива и колача, уколико испуњава остале услове прописане Законом и Правилником.

При томе, напомињемо да надлежни порески орган у сваком конкретном случају утврђује чињенично стање и сходно томе поступа у оквиру своје надлежности.

ФИСКАЛНЕ ПОГОДНОСТИ И ДИРЕКТНА ДАВАЊА ПРИВРЕДНИМ СУБЈЕКТИМА У ПРИВАТНОМ СЕКТОРУ

1. Да ли привредни субјект који је остварио право на уплату директних давања према Уредби и Закључку, а који је смањио број запослених за више од 10% у новембру 2020. године, губи право на сва директна давања?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-1235/2021-04 од 29.11.2021. год.)

Одредбом члана 12. став 1. Уредбе о фискалним погодностима и директним давањима привредним субјектима у приватном сектору и новчаној помоћи грађанима у циљу ублажавања економских последица насталих услед болести COVID-19 („Службени гласник РС”, бр. 54/20 и 60/20, у даљем тексту: Уредба) прописано је да привредни субјект у приватном сектору губи право на коришћење фискалних погодности и директних давања прописаних овом уредбом уколико у периоду од 15. марта 2020. године па до истека рока од три месеца од последње исплате директних давања из чл. 9. и 10. ове уредбе, смањи број запослених за више од 10% не рачунајући запослене који су са привредним субјектом у приватном сектору закључили уговор о раду на одређено време пре 15. марта 2020. године за период који се завршава у периоду од 15. марта 2020. године до истека рока од три месеца од последње исплате директних давања из чл. 9. и 10. ове уредбе.

Сагласно одредби члана 12. став 3. Уредбе, привредни субјекти који изгубе право на коришћење фискалних погодности и директних давања прописаних овом уредбом дужни су да:

- плате све обавезе за које им је одобрено одлагање плаћања заједно са припадајућом каматом обрачунатом по стопи по којој се врши обрачун камате за кашњење у исплати пореских обавеза која се рачуна почев од дана када су наведене обавезе доспеле за плаћање у

складу са законима којим се уређује плаћање одговарајуће обавезе, најкасније у року од пет дана од дана престанка права на коришћење фискалних погодности и директних давања; и

- изврше повраћај директних давања са каматом обрачунатом по стопи по којој се врши обрачун камате за кашњење у исплати пореских обавеза почев од дана када су им исплаћена појединачна директна давања, најкасније у року од пет дана од дана престанка права на коришћење фискалних погодности и директних давања.

Сагласно тачки 11. Закључка Владе 05 број: 401-6052/2020 од 30. јула 2020. године („Службени гласник РС”, бр. 104/20 и 106/20, у даљем тексту: Закључак), у реализацији Закључка сходно ће се примењивати одредбе Уредбе које се односе на значење појмова, права на директна давања из буџета Републике Србије и на одлагање плаћања пореза и доприноса, губитак права и начин коришћења и исплате запосленима средстава добијених по основу директних давања из буџета Републике Србије.

Привредни субјект у приватном сектору који је остварио директна давања и одлагање плаћања пореза и доприноса сагласно Закључку, губи право на наведене мере из овог закључка уколико у периоду од 15. марта 2020. године па до истека рока од три месеца од последње исплате директних давања из тач. 1-4. овог закључка смањи број запослених за више од 10% не рачунајући запослене који су са привредним субјектом закључили уговор о раду на одређено време пре 15. марта 2020. године за период који се завршава у периоду од 15. марта 2020. године до истека рока од три месеца од последње исплате директних давања из тач. 1-4. овог закључка (тачка 12. Закључка).

Сходно наведеним одредбама Уредбе, привредни субјект у приватном сектору који је остварио право на директна давања сагласно Уредби, губи то право ако смањи број запослених за више од 10% у периоду од 15. марта 2020. године па до истека рока од три месеца од последње исплате директних давања из чл. 9. и 10.

Уредбе (који рок је истекао у октобру 2020. године), не рачунајући запослене који су закључили уговор о раду на одређено време у смислу члана 12. став 1. Уредбе.

Сходно наведеним одредбама Закључка, привредни субјект у приватном сектору који је остварио право на директна давања сагласно Закључку, губи то право ако смањи број запослених за више од 10% у периоду од 15. марта 2020. године па до истека рока од три месеца од последње исплате директних давања из тач. 1-4. Закључка (који рок је истекао у децембру 2020. године), не рачунајући запослене који су закључили уговор о раду на одређено време у смислу тачке 12. Закључка.

Дакле, привредни субјект који је остварио право на уплату директних давања према Уредби и Закључку, који је смањено број запослених за више од 10% (у конкретном случају, смањено је број запослених у новембру 2020. године), при чему није смањено број запослених у периоду од 15. марта 2020. године па до истека рока од три месеца од последње исплате директних давања из чл. 9. и 10. Уредбе (који рок је истекао у октобру 2020. године), губи право само на директна давања која је остварио према Закључку. Привредни субјект не губи право на директна давања која је остварио према Уредби.

Како се у реализацији Закључка сходно примењују поједине одредбе Уредбе које се, између осталог, односе и на губитак права, привредни субјект у приватном сектору који изгуби право на директна давања сагласно Закључку дужан је да изврши повраћај директних давања са каматом, сагласно тач. 11. и 12. Закључка, а у вези са чланом 12. став 3. Уредбе.

2. Губљење права на директна давања привредног субјекта који је остварио право на коришћење фискалних погодности и право на уплату директних давања према Уредби, као и

право на директна давања према Закључку, а који није смањено број запослених у периоду од 15. марта 2020. године па до истека рока од три месеца од последње исплате директних давања из чл. 9. и 10. Уредбе, већ је број запослених за више од 10% смањено у периоду после истека наведеног рока из Уредбе до истека три месеца од последње исплате директних давања из тач. 1-4. Закључка

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-1187/2021-04 од 29.11.2021. год.)

Одредбом члана 12. став 1. Уредбе о фискалним погодностима и директним давањима привредним субјектима у приватном сектору и новчаној помоћи грађанима у циљу ублажавања економских последица насталих услед болести COVID-19 („Службени гласник РС”, бр. 54/20 и 60/20, у даљем тексту: Уредба) прописано је да привредни субјекат у приватном сектору губи право на коришћење фискалних погодности и директних давања прописаних овом уредбом уколико у периоду од 15. марта 2020. године па до истека рока од три месеца од последње исплате директних давања из чл. 9. и 10. ове уредбе, смањи број запослених за више од 10% не рачунајући запослене који су са привредним субјектом у приватном сектору закључили уговор о раду на одређено време пре 15. марта 2020. године за период који се завршава у периоду од 15. марта 2020. године до истека рока од три месеца од последње исплате директних давања из чл. 9. и 10. ове уредбе.

Сагласно одредби члана 12. став 3. Уредбе, привредни субјекти који изгубе право на коришћење фискалних погодности и директних давања прописаних овом уредбом дужни су да:

- плате све обавезе за које им је одобрено одлагање плаћања заједно са припадајућом каматом обрачунатом по стопи по којој се врши обрачун камате за кашњење у исплати пореских обавеза која се рачуна почев од дана када су наведене обавезе доспеле за плаћање у складу са законима којим се уређује плаћање одговарајуће обавезе,

најкасније у року од пет дана од дана престанка права на коришћење фискалних погодности и директних давања; и

- изврше повраћај директних давања са каматом обрачунатом по стопи по којој се врши обрачун камате за кашњење у исплати пореских обавеза почев од дана када су им исплаћена појединачна директна давања, најкасније у року од пет дана од дана престанка права на коришћење фискалних погодности и директних давања.

Сагласно тачки 11. Закључка Владе 05 број: 401-6052/2020 од 30. јула 2020. године („Службени гласник РС”, бр. 104/20 и 106/20, у даљем тексту: Закључак), у реализацији Закључка сходно ће се примењивати одредбе Уредбе које се односе на значење појмова, права на директна давања из буџета Републике Србије и на одлагање плаћања пореза и доприноса, губитак права и начин коришћења и исплате запосленима средстава добијених по основу директних давања из буџета Републике Србије.

Привредни субјект у приватном сектору који је остварио директна давања и одлагање плаћања пореза и доприноса сагласно Закључку, губи право на наведене мере из овог закључка уколико, у периоду од 15. марта 2020. године па до истека рока од три месеца од последње исплате директних давања из тач. 1-4. овог закључка, смањи број запослених за више од 10% не рачунајући запослене који су са привредним субјектом закључили уговор о раду на одређено време пре 15. марта 2020. године за период који се завршава у периоду од 15. марта 2020. године до истека рока од три месеца од последње исплате директних давања из тач. 1-4. овог закључка (тачка 12. Закључка).

Сходно наведеним одредбама Уредбе, привредни субјект у приватном сектору који је остварио право на коришћење фискалних погодности и директна давања сагласно Уредби, губи наведена права ако смањи број запослених за више од 10% у периоду од 15. марта 2020. године па до истека рока од три месеца од последње исплате директних давања из чл. 9. и 10. Уредбе (који рок је истекао

у октобру 2020. године), не рачунајући запослене који су закључили уговор о раду на одређено време у смислу члана 12. став 1. Уредбе.

Сходно наведеним одредбама Закључка, привредни субјект у приватном сектору који је остварио право на директна давања и одлагање плаћања пореза и доприноса сагласно Закључку, губи наведена права ако смањи број запослених за више од 10% у периоду од 15. марта 2020. године па до истека рока од три месеца од последње исплате директних давања из тач. 1-4. Закључка (који рок је истекао у децембру 2020. године), не рачунајући запослене који су закључили уговор о раду на одређено време у смислу тачке 12. Закључка.

Дакле, привредни субјект који је остварио право на коришћење фискалних погодности и право на уплату директних давања према Уредби, као и право на директна давања према Закључку (с тим да није користио право на одлагање плаћања пореза и доприноса према Закључку), који није смањио број запослених у периоду од 15. марта 2020. године па до истека рока од три месеца од последње исплате директних давања из чл. 9. и 10. Уредбе (који рок је истекао у октобру 2020. године), већ је број запослених за више од 10% смањио у периоду после истека наведеног рока из Уредбе до истека три месеца од последње исплате директних давања из тач. 1-4. Закључка (који рок је истекао у децембру 2020. године), губи право само на директна давања која је остварио према Закључку. Привредни субјект не губи право на фискалне погодности и директна давања која је остварио према Уредби.

Како се у реализацији Закључка сходно примењују поједине одредбе Уредбе које се, између осталог, односе и на губитак права, привредни субјект у приватном сектору који изгуби право на директна давања сагласно Закључку дужан је да изврши повраћај директних давања са каматом, сагласно тач. 11. и 12. Закључка, а у вези са чланом 12. став 3. Уредбе.

ФИСКАЛИЗАЦИЈА

1. Иницијатива за примену прописа који ће омогућити издавање електронског фискалног рачуна на бензинској станици, у случају када потрошач процес плаћања на бензинској станици врши електронским путем коришћењем мобилне апликације Drive.Go, која омогућава електронско плаћање без уласка у објекат и одласка на касу по штампани фискални рачун, а да се исти након куповине добије emailом (Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-1069/2021-04 од 01.11.2021. год.)

Правилником о изменама и допунама Правилника о врстама фискалних рачуна, типовима трансакција, начинима плаћања, позивању на број другог документа и појединостима осталих елемената фискалног рачуна („Службени гласник РС”, бр. 99/21), који се примењује од 1. новембра 2021. године, измењена је одредба члана 13. наведеног правилника.

Наиме, према одредби члана 13. ст. 1. до 3. Правилника прописано је да обвезник фискализације, преко електронског фискалног уређаја, фискални рачун издаје купцу добара, односно кориснику услуга у штампаној форми, а која омогућава проверу фискалног рачуна, у складу са чланом 10. став 1. Закона. Обвезник фискализације може фискални рачун из става 1. овог члана доставити електронским путем искључиво уз сагласност купца добара, односно корисника услуге. Изузетно од ст. 1. и 2. овог члана, обвезник фискализације који обавља промет на мало искључиво путем интернета, преко електронског фискалног уређаја, фискални рачун издаје купцу добара, односно кориснику услуга у електронској форми, а која омогућава проверу фискалног рачуна, у складу са чланом 10. став 1. Закона.

Чланом 5. ст. 1. и 2. Уредбе о облику и садржају регистра елемената електронских фискалних уређаја, врстама електронских фискалних уређаја, начину њиховог коришћења и одобравања, аутоматској обустави рада електронског фискалног уређаја, појединостима алтернативног приступа сталној интернет вези и начину увида у податке достављене Пореској управи („Службени гласник РС”, бр. 32/21, у даљем тексту: Уредба) прописано је да ЕСИР, као елемент електронског фискалног уређаја, може бити у облику хардвера или софтвера, а његова основна функција је генерисање и издавање фискалних рачуна у штампаној форми. Изузетно, фискални рачун се може генерисати и издати у електронској форми искључиво приликом промета на мало путем интернета.

Према томе, сагласно претходно наведеним одредбама Уредбе и Правилника, предметно привредно друштво дужно је да на својим пумпама, укључујући и самонаплатне бензиске станице, врши евидентирање сваког појединачно оствареног промета на мало и то независно од начина плаћања (готовином, инстант трансфером одобрења, чеком, платном картицом, на други безготовински начин и сл.), укључујући и примљене авансе за будући промет на мало, преко електронског фискалног уређаја, укључујући и промет извршен путем самонаплатних уређаја - аутомата.

Када је у питању начин евидентирања промета, односно издавања фискалног рачуна, у случају када потрошач процес плаћања на бензинској станици НИС -а врши електронски, путем мобилног телефона, коришћењем мобилне апликације Drive.Go, без одласка на наплатно место, како наводите у допису, корисник ове апликације је дужан да преузме фискални рачун у штампаном облику на наплатном месту, имајући у виду одредбе члана 5. став 1. Уредбе и члана 13. став 1. Правилника.

У случају, како наводите у допису, када се гориво точи путем самонаплатних уређаја - аутомата за точење горива, при

чему се наплата врши коришћењем мобилне апликације Drive.Go на тачионом месту, обвезник фискализације, у конкретном случају НИС, може фискални рачун који је генерисан у штампаној форми доставити електронским путем, искључиво уз сагласност купца добара, односно корисника услуге, а сагласно измењеном одредбом члана 13. став 2. Правилника.

Напомињемо да само у случају када обвезник фискализације који обавља промет на мало искључиво путем интернета, преко електронског фискалног уређаја, може фискални рачун генерисати и издати у електронској форми, односно електронски фискални рачун може генерисати само у случају интернет продаје.

2. Да ли су лица која у оквиру позоришне делатности продају улазнице за позоришне представе дужна да тако остварен промет евидентирају преко електронског фискалног уређаја?
(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-01062/2021-04 од 25.10.2021. год.)

Чланом 3. ст. 1. и 2. Закона о фискализацији („Службени гласник РС”, бр. 153/2020 и 96/2021 у даљем тексту: Закон) прописано је да је предмет фискализације промет добра и услуга на мало (у даљем тексту: промет на мало) и примљени аванс за промет на мало. Прометом на мало сматра се сваки извршен промет добара и пружање услуга физичким лицима, као и сваки промет добара и услуга у малопродајним објектима, независно од тога да ли је корисник физичко лице, правно лице или предузетник, укључујући и промет извршен путем самонаплатних уређаја - аутомата.

Чланом 4. став 1. Закона прописано је да је обвезник фискализације сваки обвезник пореза на приходе од самосталне делатности у смислу закона којим се уређује порез на доходак грађана и сваки обвезник пореза на добит правних лица у смислу

закона којим се уређује порез на добит правних лица, који врши промет на мало.

Уредбом о одређивању делатности код чијег обављања не постоји обавеза евидентирања промета на мало преко електронског фискалног уређаја (у даљем тексту: Уредба) која је објављена у „Службеном гласнику РС”, бр. 32/21 од 2. априла 2021. године, а која се примењује од 1. јануара 2022. године, прописане су делатности код чијег обављања не постоји обавеза евидентирања промета преко електронског фискалног уређаја.

Према томе, како област делатности 90 - Стваралачке, уметничке и забавне делатности, у оквиру које је, између осталих, и позоришна делатност, није ослобођена наведеном Уредбом, лица која у оквиру наведене делатности, на пример, продају улазнице за позоришне представе, дужна су да тако остварен промет евидентирају преко електронског фискалног уређаја.

При томе, напомињемо да је обвезник фискализације сваки обвезник пореза на приходе од самосталне делатности у смислу закона којим се уређује порез на доходак грађана и сваки обвезник пореза на добит правних лица у смислу закона којим се уређује порез на добит правних лица,

Такође, напомињемо да приликом опредељења обвезника фискализације није од значаја да ли је обвезник фискализације у систему ПДВ-а или ван њега, односно да ли је изузет од обавезе плаћања ПДВ-а, имајући у виду претходно наведене одредбе Закона.

ПОДСЕТНИК

ФИНАНСИЈСКИ ПРОПИСИ ДОНЕТИ У НОВЕМБРУ 2021. ГОДИНЕ

ЗАКОНИ	
Закон о потврђивању Уговора о гаранцији (Паметна бројила) између Републике Србије и Европске банке за обнову и развој	<i>Сл. гласник РС – Међународни уговори</i> , бр. 22 од 08. новембра 2021.
Закон о буџету Републике Србије за 2022. годину	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 110 од 24. новембра 2021.
Закон о Завршном рачуну буџета Републике Србије за 2020. годину	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 114 од 30. новембра 2021.
Закон о регулисању обавеза Републике Србије према Међународном монетарном фонду по основу коришћења средстава опште алокације специјалних права вучења одобрених Одлуком Одбора гувернера Међународног монетарног фонда од 2. августа 2021. године	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 114 од 30. новембра 2021.

Закон о потврђивању Споразума о зајму између KfW, Франкфурт на Мајни („KfW”) и Републике Србије коју представља министар финансија („Зајмопримац”) за Програм „Интегрисано управљање чврстим отпадом, фаза I”	<i>Сл. гласник РС – Међународни уговори</i> , бр. 24 од 30. новембра 2021.
УРЕДБЕ	
Уредба о утврђивању Програма финансијске подршке спортским организацијама у отежаним економским условима услед пандемије COVID-19 изазване вирусом SARS-CoV-2	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 111 од 25. новембра 2021.
ПРАВИЛНИЦИ	
Правилник о измени и допунама Правилника о начину пријаве за добијање новчане помоћи, начину исплате новчане помоћи и подношења рекламација	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 107 од 12. новембра 2021.
ОДЛУКЕ	
Одлука о образовању Комисије за примену Међународних рачуноводствених стандарда за јавни сектор	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 107 од 12. новембра 2021.

ОСТАЈО	
Ревидирана Фискална стратегија за 2022. годину са пројекцијама за 2023. и 2024. годину	Сл. гласник РС, бр. 106 од 09. новембра 2021.

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

336

БИЛТЕН: службена објашњења и стручна
мишљења за примену финансијских прописа,
главни уредник Ана Панчић. – Год. 32,бр.
1 / 2 (1992) – . – Београд: Министарство
финансија Републике Србије,
1992-. – 20 цм

Месечно. –
ISSN 0354-3242 = Билтен, службена
објашњења и стручна мишљења за примену
финансијских прописа
COBISS. SR-ID 43429132